

saa paa det Indstændigste anbefale Regjerings Forslag til Vedtagelse.

Madvig: Jeg ønsker blot at sige, at jeg vilde ansee det for ganske unyttigt, om man idag vilde tale om denne Sags Realitet; jeg tilstaaer, at jeg havde ønsket, at der ikke engang var blevet talt saa meget derom, som den ærede første Taler har yttret. Som Sagen nu foreligger, forekommer det mig, at der egentlig kun er et reent formelt Spørgsmaal at afgjøre. Dette Thing har tidligere ved en Bøtoring tilkjendegivet sin Mening, og Sagen var bragt paa det Standpunkt, at den vilde være kommen til et Fællesudvalg, det troer jeg, at Alle, som kjende Sagens Gang, ville indrømme; at den ikke kom til et Fællesudvalg, beroede paa et Tilfælde, en Feiltagelse, kan man sige, paa et andet Sted. Opgaven for dette Thing synes mig derfor at være at bringe Sagen paa det samme Standpunkt, hvorpaa den var, førend denne Feiltagelse indtraadte, og saa lade indtræde, hvad der vil. Den ærede Justitsminister har troet, at det var rigtigst nu at antage det Forslag, som han betegner som en billig Mægling. Jeg skal herom sige, at jeg tvivler meget om — og den ærede Justitsminister yttrede selv forleden som sin Mening, at han kun havde ringe Haab i saa Henseende — at det vil lykkes Justitsministeren ved den eneste Behandling i Folkethinget, uden at Sagen kommer i et Fællesudvalg, at sætte sit Mæglingsforslag igjennem; jeg troer ikke, det vil lykkes ham. Dernæst forekommer det mig, at naar der staaer to Partier overfor hinanden med Meninger, som gaae hver til sin Side, og det ene Parti fastholder sin eenfaldige Mening, saa er det ikke rigtigst, at det andet Parti stiller sig paa det Standpunkt, hvortil man tænker tilsidst at maatte komme. Jeg troer, det er rigtigst og forstændigst ligeoverfor dette eenfaldige Standpunkt selv at fastholde det Standpunkt, som af Andre ansees for eenfaldigt, og saa under denne lige Stilling gaae til Mægling. Jeg vil derfor stemme for det af 12 ærede Landssthingsmænd stillede Forslag alene for at bringe Sagen paa det samme Standpunkt, hvor den var før, og for under lige Vilkaar at forsøge en Mægling.

Lobiesen: Jeg kan være ganske enig med den sidste ærede Taler i, at Spørgsmaalet nu væsentlig er et formelt, men jeg vil ikke negte, at jeg ikke kan komme til den samme Conclusion som han, at det skulde være forstændigt at bringe Sagen paa det samme Standpunkt, paa hvilken vi havde bragt den forrige Gang, det nemlig, at den nødvendig maatte ende i et Fællesudvalg. Det forekommer mig, at Landssthingets Stilling i et Fællesudvalg vilde blive ganske ualmindelig ugunstig. Det maa nemlig erindres, at ved Sagens Hovedbehandling her i Thinget, ved dens anden Behandling, var der stillet to Endringsforslag, eet af ærede Medlemmer af Thinget og eet af den ærede Justitsminister. I Realiteten var der ikke stor Forskel paa disse Endringsforslag. Man vedtog dengang det Endringsforslag, der var stillet af Justitsministeren, og som paa en ganske enkelt Afvigelse nær var stemmende med, hvad der nu foreligger i Ministerens Forslag; det var altsaa vort Standpunkt dengang. Uden at der forelaa Grund af Nylt i denne Sag, forlod Landsstinget derefter ved 3die Behandling dette Standpunkt, fjernede sig et Skridt fra Regjeringen og et Skridt endnu fra Folkethinget, fjernede sig altsaa fra den maadeholdne Stilling, som Regjeringen indtog, og betog Regjeringen den Støtte, som det forekommer mig, at denne maatte være moralsk berettiget til at vente, at den ogsaa vilde finde ved 3die Behandling her i Thinget. Naar nu Sagen bringes til det samme Standpunkt og altsaa til et Fællesudvalg, da vil vor Stilling være den, at, naar vore Udsendinge møde i Udvalget, maa Enhver vide, at Landsstinget meget godt kan gaae ned til, hvad Regjeringen har foreslaaet; thi det har Landsstinget engang tilkjendegivet ved sin Afstemning. Vi møde altsaa som de, hvis laveste Pris, om jeg saa maa sige, man kjender, vi møde som Folk, der have stillet sig paa et yderligere Standpunkt end deres oprindelige for ligesom at have Noget at prutte med, naar Sagen kom til Udvalget, Jeg synes altsaa, at naar Landsstinget møder i dette Fællesudvalg, saa møder det med meget ringe Aspecter til at sætte sin Anskuelse igjennem. Naar vi nu derimod bragte det